

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1240
af 20. juni 2019
om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer
(omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 74 og artikel 79, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Den kraftige stigning i de blandede migrationsstrømme i 2015 og 2016 har sat migrations-, asyl- og grænseforvaltningssystemerne under pres. Dette har indebåret en udfordring for Unionen og medlemsstaterne og viser, at det er nødvendigt at styrke Unionens politik på migrationsområdet med henblik på at sikre en samordnet og effektiv europæisk reaktion.
- (3) Formålet med Unionens politik vedrørende migration er at erstatte irregulære og ukontrollerede migrationsstrømme med sikre og velforvaltede adgangsveje gennem en samlet tilgang, der har til formål at sikre en effektiv forvaltning af migrationsstrømme i alle faser i overensstemmelse med kapitel 2 i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (4) Respekt for menneskerettighedsstandarder er et grundlæggende princip for Unionen. Unionen er forpligtet til at beskytte menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for alle migranter, uanset deres indvandrerstatus, i fuld overensstemmelse med folkeretten. Foranstaltninger truffet af indvandringsforbindelsesofficerer i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, navnlig i tilfælde, der involverer sårbare personer, bør således overholde de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med relevant folkeret og EU-ret, herunder artikel 2 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.6.2019.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1).

- (5) For at sikre den effektive gennemførelse af alle aspekter af EU-politikker vedrørende indvandring bør der tilstræbes en konsekvent dialog og samarbejde med vigtige oprindelses- og transitlandene for migranter og ansøgere om international beskyttelse. Et sådant samarbejde bør i overensstemmelse med den samlede tilgang, der er fastlagt i den europæiske dagsorden for migration, sikre en bedre forvaltning af indvandring, herunder afrejser og tilbagesendelser, understøtte indsamling og deling af oplysninger, herunder om ansøgenes adgang til international beskyttelse og, hvor det er muligt og relevant, om reintegrering, og forebygge og bekæmpe ulovlig indvandring, smugling af migranter og menneskehandel
- (6) Beskyttelsesværktøjerne omfatter foranstaltningerne i den samlede strategi for migration og mobilitet (SSMM). Lovlige indvandringsstrategier og -kanaler mellem Unionen og tredjelande bør også omfatte arbejdskraftmigration, visa til studerende og familiesammenføring, uden at det berører medlemsstaternes nationale beføjelser.
- (7) I lyset af den stigende efterspørgsel efter analyse og oplysninger til støtte for evidensbaseret politisk beslutningstagning og operationelle tiltag er der et behov for, at indvandringsforbindelsesofficerer sikrer, at deres indsigt og viden bidrager fuldt ud til et samlet situationsbillede af tredjelande.
- (8) Oplysninger om migrationsstrømmes sammensætning bør, hvor det er muligt og relevant, indeholde oplysninger om erklærede migranternes angivne alder, kønsprofil og familie og om uledsagede mindreårige.
- (9) Udsendelsen af de nuværende europæiske migrationsforbindelsesofficerer til vigtige oprindelses- og transitlandene, som der opfordres til i konklusionerne fra stats- og regeringschefernes særlige møde den 23. april 2015, var et første skridt i retning af at forstærke engagementet i tredjelande for så vidt angår migrationsspørgsmål og øge samarbejdet med indvandringsforbindelsesofficerer udsendt af medlemsstaterne. Med udgangspunkt i disse erfaringer bør længerevarende udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer fra Kommissionen til tredjelande for at understøtte udviklingen og gennemførelsen samt maksimere virkningen af Unionens indsats på migrationsområdet forudses.
- (10) Formålet med denne forordning er at sikre en bedre samordning og optimere udnyttelsen af netværket af de indvandringsforbindelsesofficerer, som medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder, hvis det er relevant, retshåndhævende myndigheder, samt Kommissionen og EU-agenturerne har udsendt til tredjelande, med sigte på en mere virkningsfuld gennemførelse af Unionens prioriteter om at forebygge og bekæmpe ulovlig indvandring og dermed forbundet grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter og menneskehandel, lette værdig og effektiv tilbagesendelse, tilbagesættelse og reintegrering, bidrage til en integreret forvaltning af Unionens ydre grænser og understøtte forvaltningen styringen af legal indvandring, herunder på området for foranstaltninger vedrørende international beskyttelse, genbosættelse og integrations inden afrejse, der udføres af medlemsstaterne og Unionen. En sådan samordning bør fuldt ud respektere den eksisterende kommandovej og rapporteringslinjerne mellem indvandringsforbindelsesofficererne og deres respektive udsendende myndigheder samt blandt indvandringsforbindelsesofficererne indbyrdes.
- (11) Med udgangspunkt i forordning (EF) nr. 377/2004 har nærværende forordning til formål at sikre, at indvandringsforbindelsesofficerer i højere grad bidrager til et velfungerende europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, først og fremmest ved at oprette en mekanisme, hvorigennem medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturerne på en mere systematisk måde kan samordne opgaverne og rollerne for deres forbindelsesofficerer, som er udsendt til tredjelande.

- (12) Under hensyntagen til, at forbindelsesofficerer, der beskæftiger sig med migrationsrelaterede spørgsmål, er udsendt af forskellige kompetente myndigheder, og at deres mandat og opgaver kan være overlappende, bør der gøres en indsats for at styrke samarbejdet mellem forbindelsesofficerer, der arbejder i samme tredjeland eller region. Hvor indvandringsforbindelsesofficerer er udsendt til Unionens diplomatiske missioner i et tredjeland af Kommissionen eller EU-agenturer, bør de lette og støtte indvandringsforbindelsesofficerernes netværk i det pågældende tredjeland. Sådanne netværk kan, hvor det er hensigtsmæssigt, udvides til at omfatte forbindelsesofficerer, der er udsendt af andre lande end medlemsstater.
- (13) Indførelsen af en robust mekanisme, som sikrer en bedre samordning blandt og et bedre samarbejde mellem alle forbindelsesofficerer, der beskæftiger sig med indvandringsspørgsmål som led i deres opgaver, er afgørende for at minimere informationslakuner og dobbeltarbejde og maksimere operationel kapacitet og effektivitet. Et styringsråd bør udstede retningslinjer i overensstemmelse med Unionens politiske prioriteter under hensyntagen til Unionens eksterne forbindelser og bør have de nødvendige beføjelser til navnlig at vedtage toårige arbejdsprogrammer for aktiviteterne i indvandringsforbindelsesofficerernes netværk, aftale skræddersyede ad hoc-tiltag for indvandringsforbindelsesofficerer vedrørende prioriteter og nye behov, der ikke allerede er omfattet af det toårige arbejdsprogram, tildele ressourcer til aftalte aktiviteter og være ansvarlig for deres gennemførelse. Hverken styringsrådets opgaver eller de, der varetages af formidlerne for indvandringsforbindelsesofficerernes netværk, bør berøre de udsendende myndigheders kompetence med hensyn til tildeling af opgaver til deres respektive indvandringsforbindelsesofficerer. Når styringsrådet udfører sine opgaver, bør det tage hensyn til de forskelligartede netværk af indvandringsforbindelsesofficerer samt de synspunkter, som de medlemsstater, der er mest berørt af forbindelse til bestemte tredjelande, har.
- (14) Styringsrådet bør derfor opstille og jævnligt ajourføre en liste over indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til tredjelande. Listen bør omfatte oplysninger om de forskellige netværks placering, sammensætning og aktiviteter, herunder kontaktoplysninger og en oversigt over de udsendte indvandringsforbindelsesofficerers opgaver.
- (15) Fælles udsendelse af forbindelsesofficerer bør fremmes med henblik på at forbedre det operationelle samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne samt for at imødekomme behov på EU-plan som fastlagt af styringsrådet. Fælles udsendelse fra mindst to medlemsstater bør understøttes med EU-midler for at fremme engagementet og give merværdi til alle medlemsstater.
- (16) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for en bredere EU-kapacitetsopbygningsindsats for indvandringsforbindelsesofficererne. Sådant kapacitetsopbygning bør omfatte udviklingen af et fælles kernepensum og kurser til før udsendelsen, herunder om grundlæggende rettigheder, i samarbejde med relevante EU-agenturer og styrkelsen af den operationelle kapacitet af indvandringsforbindelsesofficerers netværk. Et sådant pensum bør ikke være obligatorisk og bør være et supplement i forhold til det nationale pensum, der fastsættes af udsendende myndigheder.
- (17) Indvandringsforbindelsesofficerers netværk bør undgå overlappning med det arbejde, der udføres af EU-agenturer og andre EU-instrumenter eller -strukturer, herunder arbejdet i lokale Schengensamarbejdsgrupper, og bør tilføre en merværdi til det, de allerede opnår i form af indsamling og udveksling af oplysninger på indvandringsområdet, navnlig ved at fokusere på operationelle aspekter. Disse netværker bør fungere som formidlere og leverandører af oplysninger fra tredjelande til støtte for EU-agenturer i deres funktioner og opgaver, navnlig hvis EU-agenturerne endnu ikke har etableret samarbejdsforbindelser med tredjelande. Med sigte herpå bør der etableres et tættere samarbejde mellem indvandringsforbindelsesofficerers netværk og de relevante EU-agenturer. Indvandringsforbindelsesofficerer bør til enhver tid være opmærksomme på, at deres handlinger kan få operationelle eller omdømmemæssige konsekvenser for lokale og regionale netværk af indvandringsforbindelsesofficerer. De bør handle i overensstemmelse hermed, når de udfører deres opgaver.

- (18) Medlemsstaternes myndigheder bør, hvor det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, sikre, at oplysninger indhentet af forbindelsesofficerer udsendt til andre medlemsstater og strategiske og operative analyseprodukter fra EU-agenturer vedrørende ulovlig indvandring, værdig og effektiv tilbagesendelse og reintegrering, grænseoverskridende kriminalitet eller international beskyttelse og genbosætning reelt når frem til indvandringsforbindelsesofficererne i tredjelande, og at oplysninger fra indvandringsforbindelsesofficerer deles med de relevante EU-agenturer, navnlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og Den Europæiske Unions Asylagentur (EASO) inden for deres respektive retlige rammer.
- (19) For at sikre den mest effektive anvendelse af oplysninger, der indsamles af netværkene af indvandringsforbindelsesofficerer, bør sådanne oplysninger være tilgængelige via en sikker webbaseret platform til udveksling af oplysninger i overensstemmelse med den gældende lovgivning om databeskyttelse.
- (20) Oplysninger, der indsamles af indvandringsforbindelsesofficerer, bør understøtte gennemførelsen af den tekniske og operationelle europæiske integrerede grænseforvaltning, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 ⁽³⁾, og bidrage til udviklingen og opretholdelsen af de nationale grænseovervågningssystemer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 ⁽⁴⁾.
- (21) Det bør være muligt at anvende de tilgængelige ressourcer i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 ⁽⁵⁾ til at understøtte aktiviteterne i et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer samt til at arbejde for medlemsstaternes fælles udsendelse af forbindelsesofficerer.
- (22) Enhver behandling, herunder overførslen af personoplysninger, som foretages af medlemsstaterne inden for rammerne af denne forordning, bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾. Kommissionen og EU-agenturerne bør anvende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾, når de behandler personoplysninger.
- (23) Behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning bør ske med henblik på at yde assistance til at tilbagesende tredjelandstatsborgere, lette genbosætning af personer med behov for international beskyttelse og gennemføre EU-foranstaltninger og nationale foranstaltninger for så vidt angår indrejse med henblik på lovlig migration og forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring, smugling af migranter og menneskehandel. Der er derfor behov for retlige rammer, som anerkender indvandringsforbindelsesofficerernes rolle i denne forbindelse.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013 om oprettelse af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 11).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (24) Indvandringsforbindelsesofficerer er nødt til at behandle personoplysninger for at fremme en korrekt gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurer, en vellykket fuldbyrdelse af tilbagesendelsesafgørelse og reintegration, hvor det er hensigtsmæssigt og muligt. De tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, er ofte ikke genstand for afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, der vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 45 i forordning (EU) 2016/679, og de har ofte ikke indgået eller agter ikke at indgå en tilbagetagelsesaftale med Unionen eller på anden måde fastsætte tilstrækkelige garantier som omhandlet i artikel 46 i forordning (EU) 2016/679. Til trods for Unionens omfattende bestræbelser på at samarbejde med de vigtigste oprindelseslande for tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der skal tilbagesendes, er det ikke altid muligt at sikre, at sådanne tredjelande systematisk opfylder de krav, der i folkeretten er fastsat til tilbagetagelse af egne statsborgere. Tilbage-tagelsesaftaler, som er indgået eller er ved at blive forhandlet af Unionen eller medlemsstaterne og giver passende garantier for overførsel af personoplysninger til tredjelande i medfør af artikel 46 i forordning (EU) 2016/679, dækker derfor kun et begrænset antal sådanne tredjelande. I tilfælde, hvor der ikke findes sådanne aftaler, bør personoplysninger overføres af indvandringsforbindelsesofficerer med henblik på gennemførelse af Unionens tilbagesendelsesoperationer i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 49 i forordning (EU) 2016/679.
- (25) Som en undtagelse fra kravet om en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller passende garantier bør overførsel af personoplysninger til tredjelandsmyndigheder i henhold til denne forordning være tilladt til gennemførelse af Unionens tilbagesendelsespolitik, og det bør derfor være muligt at anvende undtagelsen i artikel 49, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2016/679 på de betingelser, der er fastsat i nævnte artikel, med henblik på denne forordning, nemlig for den værdige og effektive tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF⁽⁸⁾.
- (26) I de berørte personers interesse bør indvandringsforbindelsesofficerer kunne behandle personoplysninger om personer, der har behov for international beskyttelse og skal genbosættes, og personer, der ønsker at migrere lovligt til Unionen, med henblik på at bekræfte deres identitet og statsborgerskab. Indvandringsforbindelsesofficerer opererer i en kontekst, hvor det er sandsynligt, at de får stor indsigt i aktiviteterne i kriminelle organisationer, der er involveret i smugling af migranter og menneskehandel. De bør derfor også kunne udveksle personoplysninger, der behandles i forbindelse med deres opgaver, med retshåndhævende myndigheder og inden for netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, forudsat at de pågældende personoplysninger er nødvendige for enten at forebygge og tackle irregulær migration eller at forebygge, efterforske, afsløre og retsforfølge smugling af migranter eller menneskehandel.
- (27) Målene for denne forordning er at optimere udnyttelsen af netværket af de indvandringsforbindelsesofficerer, som medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturer har udsendt til tredjelande, med henblik på mere effektivt at gennemføre Unionens prioriteter, samtidig med at medlemsstaternes nationale beføjelser respekteres. Sådanne EU-prioriteter omfatter at sikre en bedre forvaltning af migration med henblik på at erstatte irregulære strømme med sikre og velforvaltede adgangsveje gennem en samlet tilgang, der tager fat på alle aspekter af indvandring, herunder forebyggelse og bekæmpelse af smugling af migranter og menneskehandel og ulovlig indvandring. Yderligere EU-prioriteter er at lette værdig og effektiv tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration, som bidrager til en integreret forvaltning af Unionens ydre grænser, og at understøtte forvaltningen af legal indvandring og internationale beskyttelsesordninger. Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres store omfang og deres virkninger i hele Unionen bedre nås gennem samordning på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

- (28) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁹⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A og E, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽¹⁰⁾.
- (29) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹¹⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A og E, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ⁽¹²⁾.
- (30) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og E i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹⁴⁾.
- (31) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning afgørelse om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (32) Den 1. oktober 2018 meddelte Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, Rådet, at det ikke ønsker at deltage i vedtagelsen af denne forordning. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 3 i nævnte protokol fremlagde Kommissionen den 31. januar 2019 et forslag til Rådets afgørelse om meddelelse fra Det Forenede Kongerige om, at det ikke længere ønsker at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne som fastsat i forordning (EF) nr. 377/2004. På dette grundlag besluttede Rådet den 18. februar 2019 ⁽¹⁵⁾, at Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽¹⁶⁾ og punkt 6 i bilag I til Rådets afgørelse 2004/926/EF ⁽¹⁷⁾ fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden ophører med at finde anvendelse for Det Forenede Kongerige for så vidt angår forordning (EF) nr. 377/2004 og eventuelle senere ændringer heraf.

⁽⁹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

⁽¹³⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁵⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/304 af 18. februar 2019 om meddelelse fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om, at det ikke længere ønsker at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 51 af 22.2.2019, s. 7).

⁽¹⁶⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽¹⁷⁾ Rådets afgørelse 2004/926/EF af 22. december 2004 om iværksættelse af nogle af Schengen-reglerne i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (EUT L 395 af 31.12.2004, s. 70).

- (33) Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽¹⁸⁾.
- (34) Irlands deltagelse i denne forordning i henhold til artikel 6, stk. 2, i afgørelse 2002/192/EF vedrører Unionens ansvar for at træffe foranstaltninger til udbygning af Schengenreglerne om bekæmpelse af organiseret ulovlig indvandring, som Irland deltager i.
- (35) Denne forordning er en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes bestemmelser, som skal styrke samarbejde og samordning mellem indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til tredjelande af medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturer, gennem oprettelsen af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer.
2. Denne forordning berører ikke det ansvar, som medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og EU-agenturer har for at fastlægge omfanget og tildelingen af opgaver og rapporteringsveje for deres respektive indvandringsforbindelsesofficerer, og de opgaver, som indvandringsforbindelsesofficerer udfører inden for rammerne af deres ansvarsområde i henhold til EU-retten og national ret, national politik og nationale procedurer eller i henhold til særlige aftaler indgået med værtslandet eller internationale organisationer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »indvandringsforbindelsesofficer«: en forbindelsesofficer, der er udpeget og udsendt af en medlemsstats kompetente myndigheder, af Kommissionen eller af et af EU-agenturerne i overensstemmelse med det respektive retsgrundlag for at håndtere indvandringsrelaterede spørgsmål, også når dette kun udgør en del af deres arbejdsopgaver
- 2) »udsendt«: udsendt til et tredjeland for et rimeligt tidsrum, der fastlægges af den kompetente myndighed, til en af følgende
 - a) en medlemsstats diplomatiske mission

⁽¹⁸⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

- b) et tredjelands kompetente myndigheder
 - c) en international organisation
 - d) en af Unionens diplomatiske missioner
- 3) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679
- 4) »tilbagesendelse«: tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF.

Artikel 3

Indvandringsforbindelsesofficerers opgaver

1. Indvandringsforbindelsesofficerer udfører deres opgaver inden for rammerne af deres ansvarsområde, som fastlægges af de udsendende myndigheder, og i overensstemmelse med de bestemmelser, herunder bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i EU-retten og national ret og i eventuelle aftaler eller ordninger indgået med tredjelande eller internationale organisationer.
2. Indvandringsforbindelsesofficerer udfører deres opgaver i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som er generelle principper i EU-retten og folkeretten, herunder menneskerettighedsforpligtelser. De skal være særligt opmærksomme på sårbare personer og tage hensyn til kønsaspektet i forbindelse med migrationsstrømme.
3. Hver enkelt udsendende myndighed skal sikre, at indvandringsforbindelsesofficerer etablerer og opretholder direkte kontakt med de kompetente myndigheder i tredjelande, herunder, når det er hensigtsmæssigt, med lokale myndigheder, og alle relevante organisationer, der arbejder i tredjelandet, herunder internationale organisationer, navnlig med henblik på gennemførelsen af denne forordning.
4. Indvandringsforbindelsesofficerer indsamler oplysninger til brug på enten operationelt plan eller strategisk plan eller begge dele. Oplysninger indsamlet i henhold til dette stykke indsamles i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, og må ikke indeholde personoplysninger, jf. dog artikel 10, stk. 2. Sådanne oplysninger skal navnlig omfatte de følgende spørgsmål:
 - a) europæisk integreret grænseforvaltning ved de ydre grænser med henblik på en effektiv forvaltning af migration
 - b) migrationsstrømme, der kommer fra eller bevæger sig i transit gennem tredjelandet, herunder, hvor det er muligt og relevant, migrationsstrømmenes sammensætning og migranternes planlagte bestemmelsessted
 - c) ruter, som migrationsstrømme, der kommer fra eller bevæger sig i transit gennem tredjelandet, anvender for at nå medlemsstaternes områder

- d) eksistensen af og aktiviteter og fremgangsmåder for kriminelle organisationer, der er involveret i smugling af migranter og menneskehandel langs migrationsruterne
- e) hændelser og begivenheder, der har potentialet til at blive eller forårsage nye udviklinger vedrørende migrationsstrømmene
- f) metoder til efterligning eller forfalskning af identitets- og rejsedokumenter
- g) måder og midler til at bistå myndighederne i tredjelande med at forebygge ulovlige indvandringsstrømme, der kommer fra eller bevæger sig i transit gennem deres områder
- h) foranstaltninger forud for afrejsen, som er til rådighed for indvandrere i oprindelseslandet eller i værtstredjelande, og som understøtter en vellykket integration efter lovlig indrejse i en medlemsstat
- i) måder og midler til at lette tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegrering
- j) effektiv adgang til beskyttelse, som tredjelandet har indført, blandt andet til fordel for sårbare personer
- k) eksisterende og mulige fremtidige lovlige indvandringsstrategier og -kanaler mellem Unionen og tredjelande under hensyntagen til færdigheder og arbejdsmarkedsbehov i medlemsstaterne samt genbosættelse og andre beskyttelsesværktøjer
- l) kapacitet, evner, politiske strategier, lovgivning og retspraksis fra tredjelande og interessenter, herunder, når det er muligt og relevant, oplysninger om modtagelses- og tilbageholdelsescentre og betingelserne deri, for så vidt det er relevant for de spørgsmål, der er omhandlet i litra a)-k).

5. Indvandringsforbindelsesofficerer samordner med hinanden og med relevante interesseparter vedrørende tilrådgivningsstillelse af kapacitetsopbygningsaktiviteter til myndigheder og andre interessenter i tredjelande.

6. Indvandringsforbindelsesofficerer kan under hensyntagen til deres ekspertiseområde og uddannelse yde bistand med:

- a) at fastslå tredjelandstatsborgeres identitet og statsborgerskab og lette deres tilbagesendelse i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF, samt bistå ved deres reintegrering, hvor det er relevant og muligt
- b) at bekræfte identiteten af personer med behov for international beskyttelse med henblik på at lette genbosætning af i Unionen, blandt andet ved, hvor det er muligt, at give dem passende oplysninger og støtte forud for afrejsen
- c) at bekræfte identiteten af og lette gennemførelsen af EU-foranstaltninger og nationale foranstaltninger vedrørende lovlige indvandreres indrejse

- d) at udveksle oplysninger indhentet i forbindelse med deres opgaver i netværk af indvandringsforbindelsesofficerer og med medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder retshåndhævende myndigheder, med henblik på at forebygge og afsløre ulovlig indvandring samt bekæmpe smugling af migranter og menneskehandel.

Artikel 4

Underretning om udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturerne orienterer styringsrådet, der er oprettet ved artikel 7, om deres planer for og deres faktiske udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer, med en beskrivelse af deres pligter og angivelse af varigheden af deres udsendelse.

De aktivitetsrapporter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra c), skal omfatte en oversigt over udsendelserne af indvandringsforbindelsesofficerer.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger stilles til rådighed på den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, der er oprettet i henhold til artikel 9.

Artikel 5

Oprettelse af lokale eller regionale netværk af indvandringsforbindelsesofficerer

1. Indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til samme lande eller regioner, opretter lokale eller regionale samarbejdsnetværk og samarbejder, hvor og når det er hensigtsmæssigt, med forbindelsesofficerer, der er udsendt af andre lande end medlemsstater. Inden for rammerne af sådanne netværk skal indvandringsforbindelsesofficererne i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, navnlig:

- a) mødes regelmæssigt, og når det er nødvendigt
- b) udveksle oplysninger og praktiske erfaringer, navnlig på møder og via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, der er oprettet i henhold til artikel 9
- c) udveksle oplysninger, hvor det er hensigtsmæssigt, om erfaringer vedrørende adgang til international beskyttelse
- d) samordne de holdninger, der skal indtages i kontakter med kommercielle transportselskaber, hvor det er hensigtsmæssigt
- e) deltage i fælles, specialiserede uddannelseskurser, hvor det er hensigtsmæssigt, herunder vedrørende grundlæggende rettigheder, menneskehandel, smugling af migranter, dokumentsvig eller adgang til international beskyttelse i tredjelande
- f) tilrettelægge oplysningsmøder og uddannelseskurser for det diplomatiske og konsulære personale ved medlemsstaternes missioner i tredjelande, hvor det er hensigtsmæssigt

g) vedtage fælles tilgange til metoder for indsamlingen og rapporteringen af strategisk relevante oplysninger, herunder risikoanalyser

h) etablere regelmæssige kontakter med tilsvarende netværk i tredjelandet og i de tilgrænsende tredjelande, hvor det er relevant.

2. Indvandringsforbindelsesofficerer udsendt af Kommissionen letter og støtter de netværk, der er omhandlet i stk. 1. På steder, hvor Kommissionen ikke udsender indvandringsforbindelsesofficerer, letter og støtter de af EU-agenturerne udsendte indvandringsforbindelsesofficerer de netværk, der er omhandlet i stk. 1. På steder, hvor hverken Kommissionen eller EU-agenturerne udsender indvandringsforbindelsesofficerer, fremmes netværket af en indvandringsforbindelsesofficer, som aftales blandt netværkets medlemmer.

3. Styringsrådet underrettes uden unødigt ophold om udnævnelsen af den udpegede netværksformidler eller hvor der ikke udpeges en formidler.

Artikel 6

Fælles udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer

1. Medlemsstaterne kan bilateralt eller multilateralt aftale, at indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt af en medlemsstat til et tredjeland eller en international organisation, tillige varetager en eller flere andre medlemsstaters interesser.

2. Medlemsstaterne kan også aftale, at deres indvandringsforbindelsesofficerer fordeler visse opgaver imellem sig på basis af deres kompetencer og uddannelse.

3. Hvis to eller flere medlemsstater i fællesskab udsender en indvandringsforbindelsesofficer, kan disse medlemsstater modtage finansiel støtte fra Unionen i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014.

Artikel 7

Styringsrådet

1. Der oprettes et styringsråd for et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer.

2. Styringsrådet består af en repræsentant for hver medlemsstat, to repræsentanter for Kommissionen og en repræsentant for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, en repræsentant for Europol og en repræsentant for EASO. Hver medlemsstat udnævner med henblik herpå et medlem af styringsrådet samt en suppleant, som repræsenterer medlemmet i vedkommendes fravær. Styringsrådets medlemmer udnævnes navnlig på grundlag af deres relevante erfaring og ekspertise inden for forvaltning af forbindelsesofficerers netværk.

3. Lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, deltager i styringsrådet og udnævner hver en repræsentant som medlem uden stemmeret. De kan udtale sig om alle de emner, der drøftes, og de afgørelser, der træffes af styringsrådet.

Når styringsrådet træffer afgørelse i sager, der er relevante for indvandringsforbindelsesofficerer, som er udsendt af lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, tager styringsrådet behørigt hensyn til de synspunkter, som repræsentanterne for disse lande har givet udtryk for.

4. Ekspertes, repræsentanter for nationale myndigheder, internationale organisationer og relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, som ikke er medlemmer af styringsrådet, kan inviteres af styringsrådet til deltagelse i dets møder som observatører.
5. Styringsrådet kan organisere fælles møder med andre netværk eller organisationer.
6. En repræsentant for Kommissionen fungerer som formand for styringsrådet. Formanden skal:
 - a) sikre kontinuiteten af og tilrettelægge styringsrådets arbejde, herunder ved at understøtte udarbejdelsen af det toårige arbejdsprogram og den toårige aktivitetsrapport
 - b) rådgive styringsrådet med hensyn til at sikre, at de fælles aktiviteter, som er aftalt, er sammenhængende og samordnet med de relevante EU-instrumenter og -strukturer og afspejler Unionens prioriteter på migrationsområdet
 - c) indkalde til møder i styringsrådet.

Med henblik på at nå styringsrådets mål bistås formanden af et sekretariat.

7. Styringsrådet holder mindst to møder om året.
8. Styringsrådet vedtager afgørelser med et absolut flertal af dets stemmeberettigede medlemmer.
9. Afgørelser, der vedtages af styringsrådet, meddeles de relevante indvandringsforbindelsesofficerer af de respektive udsendende myndigheder.

Artikel 8

Styringsrådets opgaver

1. Styringsrådet fastsætter selv sin forretningsorden på grundlag af et forslag fra formanden senest tre måneder efter dets første møde. I forretningsordenen fastlægges de nærmere afstemningsregler. Forretningsordenen skal navnlig omfatte betingelserne for, at et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt eventuelle krav vedrørende beslutningsdygtighed.

2. Med tanke på Unionens prioriteter på indvandringsområdet og inden for rammerne af indvandringsforbindelsesofficerernes opgaver som defineret i denne forordning og i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, udfører styringsrådet følgende aktiviteter, baseret på et samlet situationsbillede og analyser fra de relevante EU-agenturer:

- a) opstille prioriteter og planlægge aktiviteter ved at vedtage et toårigt arbejdsprogram med angivelse af de nødvendige ressourcer til støtte for dette arbejde
- b) regelmæssigt følge gennemførelsen af dets aktiviteter med henblik på at foreslå ændringer af det toårige arbejdsprogram, hvor det er relevant, og for så vidt angår udnævnelsen af netværksformidlere og de fremskridt, der gøres af netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, i deres samarbejde med kompetente myndigheder i tredjelande
- c) vedtage den toårige aktivitetsrapport, herunder den i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, omhandlede oversigt, der skal udarbejdes af formanden for styringsrådet
- d) ajourføre listen over udsendelser af indvandringsforbindelsesofficerer inden hvert styringsrådsmøde
- e) afdække, hvor der mangler indvandringsforbindelsesofficerer, og skitserer muligheder for udsendelsen heraf.

Styringsrådet fremsender de dokumenter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a) og c), til Europa-Parlamentet.

3. Med tanke på Unionens operationelle behov på indvandringsområdet og inden for rammerne af indvandringsforbindelsesofficerernes opgaver som defineret i denne forordning og i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, udfører styringsrådet følgende aktiviteter:

- a) aftale ad hoc-tiltag for netværkene af indvandringsforbindelsesofficerer
- b) overvåge tilgængeligheden af oplysninger mellem indvandringsforbindelsesofficerer og EU-agenturer og kommer med anbefalinger til nødvendige tiltag, hvor det er påkrævet
- c) understøtte udviklingen af indvandringsforbindelsesofficerernes kvalifikationer, herunder gennem udvikling af et supplerende og ikke-obligatorisk fælles kernepensum, kurser til før udsendelse, retningslinjer for overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i deres aktiviteter med særligt fokus på sårbare personer og tilrettelæggelsen af fælles seminarer om de emner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, under hensyntagen til uddannelsesværktøjer, der er udviklet af de relevante EU-agenturer eller andre internationale organisationer

d) sikre, at oplysninger udveksles via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, der er oprettet i henhold til artikel 9.

4. Med henblik på gennemførelse af de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2 og 3, kan medlemsstaterne modtage finansiel støtte fra Unionen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 515/2014.

Artikel 9

Platform til udveksling af oplysninger

1. Med henblik på deres respektive opgaver sikrer indvandringsforbindelsesofficerer, medlemmer af styringsrådet og netværksformidleren, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, at alle relevante oplysninger og statistikker uploades til og udveksles via en sikker webbaseret platform til udveksling af oplysninger. Platformen oprettes af Kommissionen efter aftale med styringsrådet og vedligeholdes af Kommissionen.

Der må ikke udveksles operationelle retshåndhævelsesoplysninger af strengt fortrolig karakter via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger.

2. De oplysninger, der udveksles via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, skal som minimum omfatte følgende:

a) relevante dokumenter, rapporter og analyseprodukter som vedtaget af styringsrådet i henhold til artikel 8, stk. 2 og 3

b) toårige arbejdsprogrammer, toårige aktivitetsrapporter og resultaterne af aktiviteter og ad hoc-opgaver udført af netværk af indvandringsforbindelsesofficerer som omhandlet i artikel 8, stk. 2 og 3

c) en ajourført liste over medlemmer af styringsrådet

d) en ajourført liste med kontaktoplysninger for de indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til tredjelande, herunder deres navne, stederne for udsendelsen og den eller de regioner, de er ansvarlige for, telefonnumre og e-mailadresser

e) andre relevante dokumenter vedrørende styringsrådets aktiviteter og beslutninger.

3. Med undtagelse af oplysninger som omhandlet i stk. 2, litra c) og d), må de oplysninger, der udveksles via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, ikke indeholde personoplysninger eller links, hvorigennem sådanne personoplysninger er direkte eller indirekte tilgængelige. Adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, litra c) og d), skal være begrænset til indvandringsforbindelsesofficerer, medlemmer af styringsrådet og behørigt bemyndigede medarbejdere med henblik på gennemførelsen af denne forordning.

4. Europa-Parlamentet gives adgang til visse dele af den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger som fastlagt af styringsrådet i dets forretningsorden og i overensstemmelse med gældende regler og lovgivning på EU-plan og nationalt plan.

Artikel 10

Behandling af personoplysninger

1. Indvandringsforbindelsesofficerer udfører deres opgaver i overensstemmelse med de EU-persondataskyttelsesregler og nationale personbeskyttelsesregler samt sådanne regler, der er indeholdt i internationale aftaler indgået med tredjelande eller internationale organisationer.

2. Indvandringsforbindelsesofficerer kan behandle personoplysninger med henblik på de opgaver, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6. Personoplysningerne slettes, når de ikke længere er nødvendige for at opfylde de formål, hvortil de blev indsamlet eller på anden vis behandlet i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.

3. Personoplysninger, der behandles i medfør af stk. 2, kan omfatte:

a) biometriske eller biografiske oplysninger, hvor det er nødvendigt, for at bekræfte tredjelandstatsborgeres identitet og statsborgerskab med henblik på tilbagesendelse, herunder alle former for dokumenter, som kan anses for bevis for eller umiddelbart vidnesbyrd om statsborgerskab

b) passagerlister for tilbagesendesflyvninger og andre transportmidler til tredjelande

c) biometriske eller biografiske oplysninger for at bekræfte tredjelandstatsborgeres identitet og statsborgerskab med henblik på lovlig indrejse

d) biometriske eller biografiske oplysninger for at bekræfte identitet og statsborgerskab for tredjelandstatsborgere, der har behov for international beskyttelse med henblik på genbosætning

e) biometriske, biografiske samt andre personlige oplysninger, der er nødvendige for at bekræfte en persons identitet og for at forebygge og bekæmpe smugling af migranter og menneskehandel, samt personoplysninger vedrørende kriminelle netværks fremgangsmåder, anvendte transportmidler, inddragelse af mellemmand og pengestrømme.

Oplysninger omfattet af dette stykkes første afsnit, litra e), må udelukkende behandles med henblik på udførelse af de opgaver, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6, litra d).

4. Enhver udveksling af personoplysninger skal strengt begrænses til, hvad der er nødvendigt for gennemførelsen af denne forordning.

5. Indvandringsforbindelsesofficerers overførsel af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer i medfør af denne artikel foretages i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2016/679.

Artikel 11

Konsulært samarbejde

Denne forordning berører ikke bestemmelserne om konsulært samarbejde på lokalt plan i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 ⁽¹⁹⁾.

Artikel 12

Rapport

1. Fem år efter denne forordnings vedtagelse forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer forsyner Kommissionen med de nødvendige oplysninger med henblik på udarbejdelsen af rapporten om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 13

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 377/2004 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (Visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

BILAG I

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 377/2004	(EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1)
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 493/2011	(EUT L 141 af 27.5.2011, s. 13)

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 377/2004	Nærværende forordning
—	Artikel 1, stk. 1
—	Artikel 2, indledning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, nr. 1), afslutning
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 2
Artikel 2, stk. 1	Artikel 3, stk. 3
Artikel 2, stk. 2, indledning	Artikel 3, stk. 4, indledning
Artikel 2, stk. 2, første led	Artikel 3, stk. 4, litra b)
Artikel 2, stk. 2, andet led	Artikel 3, stk. 4, litra c)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 1 og 2	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 7	Artikel 11
—	Bilag I
—	Bilag II